

N:o 200.

Af herr **E. A. Lindblad** m. fl., *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ny förordning angående beviljning af fast egendom samt af inkomst.*

Frågan om lika beskattning för jordbruksfastighet och annan fastighet har många gånger varit väckt inom Riksdagen. I år föreligger dock en särskild anledning, hvarför denna fråga å nyo bör bringas på tal, och det är, att Kungl. Maj:t i propositionerna n:o 29 och 70 föreslår Riksdagen att gifva nämnda beskattningsprincip karaktär af lag och ej ett bevillningsstadgande. — Tiden synes också vara kommen att bringa dessa beräkningssätt i öfverensstämmelse med hvarandra, helst som samtidigt genom iakttagande af ett mera tidsenligt och rättvist taxeringsförfarande staten ej torde åsamkas någon skatteminskning.

Det har visat sig, med de talrikt förekommande lägenheternas bebyggande, svårt att i hvarje fall rätt angifva, om en dylik skall uppskattas som jordbruk eller annan fastighet. Ett alltmera utsträckt villabyggande skapar äfvenledes ovisshet och ojämnhet: det kan ej vara rätt att, om marken blifvit ägostyckad och jordområdet blifvit i mantal satt — kanske $\frac{1}{1000}$ hemman — detta skall medföra rätt att i hvarje fall behandlas som jordbruksfastighet, men, om området blifvit afsöndradt, det skall gå som annan fastighet. Och då man vidare betänker, hurusom taxeringsmyndigheterna allmänt åsätta annan fastighet en taxering motsvarande brandförsäkringsvärdet (= »det af ägaren själf angifna värdet»), under det att jordbruksfastighet taxeras efter olika å-pris för de däri ingående ägo-

slagen — snart sagdt utan någon hänsyn till åbyggnadens beskaffenhet — så finner man lätt, att här råder en ohjälplig villervalla. I våra dagar spelar också långt mera än förr åbyggnadens beskaffenhet en stor roll, köpeskillingen för en fastighet påverkas alldeles bestämdt häraf. Under sådana förhållanden skulle man helt visst utröna egendomens »verkliga värde», om man mera finge taga hänsyn till på en gång *brandförsäkringsvärdet* å byggnader samt *saluvärdet*, där detta nyligen kommit till synes. — Att ett sådant förfaringssätt kommer att höja taxeringsvärdet å en del jord, torde vara obestridligt, men då man samtidigt finge beskattningen för jordbruksfastighet att nedbringas genom 5 %-beräkningen, så synes rätta tidpunkten nu vara inne att vidtaga sådan förändring.

Bevillningsutskottet torde därvid också taga i betraktande, i hvad mån anvisningarna till taxering behöfva förtydligas med afseende härå. Med anledning af det nu anförda, tillåta vi oss hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att i bevillningsförordningen införa samma beräkningssätt för jordbruksfastighet som för annan fastighet eller att den årliga afkastningen beräknas efter 5 % för båda.

Stockholm den 16 mars 1907.

Ernst Lindblad.

O. Alfr. Berg.

L. P. Mallmin.

Chr. Olsson.